

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 128

март 2010

Grosaru против Романија - 78039/01

Пресуда 2.3.2010 [Секција III]

Член 3 од Протоколот 1

Избор на законодавство

Слободно изразување на мислењето на луѓето

Пост-изборен спор во врска со парламентарна застапеност на национално малцинство: *повреда*

Член 13

Делотворен правен лек

Пост-изборен спор во врска со парламентарна застапеност на национално малцинство: *повреда*

Факти – Апликантот бил кандидат на парламентарните избори во 2000, кога се кандидирал за местото резервирано за италијанското малцинство во Романија. Една од организациите што го претставува италијанското малцинство го номинирала како свој кандидат во деветнаесет од четириесет и двете изборни единици. Откако биле преброени сите гласови, централниот изборен одбор, согласно Законот за избори, и' го дал пратеничкото место што го претставувало италијанското малцинство на организацијата на којашто припаѓал апликантот. Иако тој бил кандидат од организацијата кој добил најмногу гласови на национално ниво, местото во Парламентот му било дадено на друг член од организацијата кој добил најмногу гласови во поединечна изборна единица. Жалбите на апликантот биле неуспешни.

Право – Член 3 од Протоколот 1: Предметот се однесува на распределба на пратеничко место, па оттука е прашање на пост-изборно право. Законот за избори не ја пропишувал јасно процедурата што треба да се следи за распределба на пратеничкото место резервирано за победничката организација што претставува национално малцинство. Централниот изборен одбор морал да го определи името и презимето на првиот кандидат на листата на организации со право на кандидирање, кои освоиле најмногу гласови. Законот не пропишал дали ова значи највисок број гласови на

национално ниво или за поединечна изборна единица. Во сегашниот случај, централниот изборен одбор се определил за метод заснован врз локалната претставеност, а не националната претставеност. Недоволната јаснотија на изборните правила довела до обврска за романските власти да бидат доследни во нивното толкување, имајќи ги на ум директните ефекти што нивното толкување ќе го има врз резултатите од изборите. Централниот избирачки одбор не посочил дали е ова првпат правилата да се толкувале на овој начин или дали постоела воспоставена пракса по ваквите прашања. Ниту пак тој објаснил зошто критериумот на локална застапеност се применувал на националните малцинства, кога, во други изборни прашања, тие го ползувале критериумот на национална претставеност. Владата не доставила други информации. Соодветно, релевантните одредби, во одноското време, не го задоволувале барањето за прецизност изложено во судската пракса. Сепак, Судот ги забележал законските амандмани што се однесуваат на опфатот на нападнатата одредба, а кои сега пропишуваат дека пратеничкото место за организација на национално малцинство се доделува на првиот кандидат во изборната единица каде кандидатската листа добила најмногу гласови, иако овој амандман е во временски след после фактите на кои се жали апликантот и не би можел да ја коригира неговата ситуација. Понатаму, централното изборно биро и комисијата за валидација при Пратеничкиот дом ги испитале поплаките на апликантот, но ги одбиле како неосновани. Правилата за членство во овие тела, коишто се составени од голем број претставници на политички партии, се чини дека не нудат доволни гаранции за непристрасност. Второ, ниту Врховниот суд на правдата, ниту Уставниот суд ниту било кој друг национален суд пресудиле во врска со толкувањето на оспорената законска одредба. Било важно наводите на апликантот да се испитаат во контекст на судска постапка. Во овие околности, немањето јаснотија во изборното законодавство во однос на националните малцинства и отсуството доволни гаранции околу непристрасноста на телата одговорни за испитување на поплаките на апликантот претставувало повреда на самата суштина на правата гарантирани со Член 3 од Протоколот 1.

Заклучок: повреда (едногласно).

Член 13 од Конвенцијата во врска со Член 3 од Протоколот 1: Правото на апликантот на делотворен павен лек било прекршено заради немањето судска ревизија во поглед на толкувањето на одноското изборно законодавство.

Заклучок: повреда (едногласно).

Член 41: EUR 5,000 за непарична штета.

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.